నిరీక్షణ

వై. మురళీకృష్ణ

రాత్రి ఎనిమిదింపావు అవుతోంది దేవీ చౌక్ సెంటర్‌లో సందడి పూర్తిగా తగ్గిపోయింది ఒకటి రెండు షాపులు మాత్రమే తెరిచి వున్నాయి

వస్తున్న నిద్రను బలవంతంగా ఆపుకొన్న విద్యాధర్ టైము చూసుకొని కుర్చీ లోంచి లేచాడు ఆసెంటర్‌లో వున్న ఒకే ఒక్క మెడికల్ షాపది బద్ధకంగా ఒక్కొక్కటే సర్దసాగాడు అంతా సర్దేసరికి పావుగంట పట్టింది లైట్స్ ఆఫ్ చేసి షాపు బయటికి వచ్చి షట్టర్స్ క్లోజ్ చేసాడు లాక్ చేసి అంతాసరిగ్గా వుందో లేదో చూసుకొని స్కూటర్ దగ్గిరికి వచ్చి స్టార్ట్ చేశాడు స్టార్టవలేదు రెండో సారి ప్రయత్నించాడు

తనకోసం ఎదురు చూస్తూ వుంటుంది సాహిత్య పదకొండున్నర అయిపోతోంది

స్టార్టుకాని స్కూటర్ మీద కోపం వచ్చింది విద్యాధర్‌కి ట్రబులెక్కడో పరీక్షించడం మొదలు పెట్టాడు

షాప్ క్లోజ్ చేసే శారా?

తల వెనక్కి తిప్పి చూశాడు విద్యాధర్ ఒకామె ఆయాసంతో రొప్పుతూ నిలబడి వుంది చాలా కంగారుగా వచ్చినట్లు తెలిసి పోతోంది

తాళం తీసి షట్టర్స్ ఓపెన్ చేసి లైట్లు వేశాడు

చీటీ ఇలా యివ్వండి

వణుకుతున్న చేతులో ఇచ్చిందామె

మందు తెచ్చి ఇచ్చాడు డబ్బులు తీసుకొంటూ ఆమె మొఖం కేసి చూశాడు

కళ్ళక్రింద కారిన నీటి చారికలు స్పష్టంగా కనిపించాయి

చాలా థ్యాంక్సండి

కృతజ్ఞతా భారంతో ఆమె గొంతు గాద్గదికమైంది

చాలా థ్యాంక్స్ అని ఇంకో సారి చెప్పి ఆమె వడి వడిగా నడుస్తూ వెళ్ళి పోయింది

షాప్ క్లోజ్ చేసేసాడు

స్కూటర్ స్టార్ట్ చేసి స్పీడ్‌గా ఇంటికి పోనిచ్చాడు

ఇల్లుగలావిడ వీధి తలుపు వేసేసింది తలుపు తట్టాడు ఆవిడ నిద్ర నుంచి లేచివచ్చి తలుపు తీసింది

అతనొక్కడే వుండడం చూసి అడిగింది

సాహిత్య ఏది బాబూ?

సాహిత్య స్కూల్ నుంచి ఇంకా ఇంటికి రాలేదా?

నువ్వు స్కూల్‌కి వెళ్ళలేదా? ఆవిడ ఆశ్చర్యపోతూ అడిగింది

క్లోజ్ చేసేశాం జవాబు చెప్పి తలతిప్పేసుకొన్నాడు

స్కూటర్ మళ్ళీ స్టార్టు చేశాడు

స్టార్టయింది

ఆమెలో కంగారు హెచ్చింది

ప్లీజ్ వెళ్ళిపోకండి ఈ మందు చాలా అర్జెంట్ స్కూటర్ హోరులో అతనికి వినబడదేమోనని గట్టిగా అందామె

సారీ మేడమ్

గేరు మార్చి స్కూటర్‌ని ముందుకి పోనిచ్చాడు

మళ్ళీ తాళాలు తీసి లైట్స్‌వేసి అనవసరం అనుకొన్నాడతడు

మలుపు తిరుగుతూ అసంకల్పితం గానే షాపు కేసి చూశాడు అక్కడ్నుంచి షాప్ కనబడు తుంది సడెన్‌గా అతని స్కూటర్ కి బ్రేకుపడింది

షాప్ మెట్ల మీద నిస్సహాయంగా కూలబడి పోయినట్లుగా వుందామె

విద్యాధర్ స్కూటర్‌ని వెనక్కి తిప్పాడు దగ్గిరవుతోన్న స్కూటర్ శబ్దానికి ఆమె తలఎత్తి చూసింది లేచి నుంచొంది

స్కూటర్ స్టాండ్ వేశాడు

ఫంక్షన్ పదకొండింటికి అయిపోతుంది కదా ఈ పాటికి ఇంటికి వచ్చేసి వుంటుందని నేను స్కూల్‌కి వెళ్ళలేదు స్కూటర్ స్టార్టుచేసి స్కూల్ వైపు వేగంగా పోనిచ్చాడు

స్కూల్లో అందరూ వెళ్ళిపోయారు

ఫంక్షన్ గురించి ఏర్పాటు చేసిన సామానంతటినీ సర్దుతున్నారు అయిదారుగురు

కుర్చీలు సరిగ్గా వున్నాయోలేదో లెక్క చూసుకొంటున్న ఒకాయన్ని అడిగాడు విద్యాధర్

అంతా వెళ్ళిపోయారా?

ఆవ్యక్తి విద్యాధర్ వేపు ఒక్కక్షణం చూసి ఆఫీస్ రూమ్‌లో హెడ్మాస్టరు గారున్నారు అని సమాధానం చెప్పి తిరిగి తన పనిలో మునిగి పోయాడు

ఆఫీస్ రూమ్ దగ్గరికి పరుగెత్తాడు

సార్ మా పాప ఇంకా ఇంటికి రాలేదు

సాహిత్యేనా మీ పాప?

ఆ ఉద్వేగంతో అన్నాడు

సారీ మీపాప మేడమెట్ల మీది నుంచి జారి పడింది హాస్పిటల్‌కి తీసుకు వెళ్ళాం కంగారుపడకండి పెద్ద దెబ్బలేమీ తగల్లేదు వెంకట్ హాస్పిటల్లో జాయిన్ చేశాం

ఆగలేదు విద్యాధర్

వెంకట్ హాస్పిటల్ ముందు స్కూటరాపి లోపలికి పరుగెత్తాడు నర్సుకి వివరాలు చెప్పి రూమ్ నెంబర్ అడిగాడు చెప్పింది నర్స్

రూమ్ దగ్గరికి పరుగెత్తాడు

సాహిత్య బెడ్‌పై స్పృహలేని స్థితిలో వుంది ప్రక్కనే స్టాండుకి అమర్చిన సెలైన్ బాటిల్ లోంచి ఒక్కొక్క చుక్కా సాహిత్య శరీరంలోకి ప్రవేశిస్తోంది

డాక్టర్! పాపకెలా వుంది డాక్టర్? కంగారుగా అన్నాడు విద్యాధర్

ఏం ఫర్వాలేదు మీరేం వర్రీ కాకండి ధైర్యం చెప్పారు డాక్టర్ షి విల్ బి ఆల్‌రైట్

విద్యాధర్ మనస్సు కొంచెం కుదట పడింది అక్కడే వున్న బల్లపై నిస్సత్తువగా కూలబడ్డాడు

సాహిత్య వదనం ప్రశాంతంగా వుంది

ఆ చిన్ని ప్రాణానికి ఏం జరిగినా భరించలేడు తను తన జీవితానికి మిగిలిన ఒకే ఒక్క తోడు సరళ మిగిల్చిన జ్ఞాపకానికి రూపం ఎవరో ఒకరిపై ఆత్మీయత లేకుండా బ్రతకడం కష్టం ఎవరో ఒకరి ప్రేమ పొందలేని బ్రతుకు వ్యర్థం తనకి సాహిత్య సాహిత్యకి తను

అతని చూపు అదే బల్లపై కొంచెం దూరంగా కూచుని సాహిత్యకేసి చూస్తూవున్న ఒకామెపై బడింది

సరిగ్గా అరగంట క్రితం మందుకోసం వచ్చిన స్త్రీ ఆమె

* * * *

కాలింగ్ బెల్ గట్టిగా శబ్దం చేస్తూ మ్రోగింది ఎదురుకొని వున్న విశారద లేచి టైమ్ చూసింది ఉదయం ఎనిమిది గంటలయింది

వెళ్ళి తలుపు తీసింది

విద్యాధర్

మీరా? ఆమె నిద్రమత్తు వదిలింది పక్కకి తప్పుకొని రండి లోపలకు అని ఆహ్వానించింది

కూర్చోండి

కూర్చున్నాడు విద్యాధర్

ఇంట్లో ఎవరూ లేనట్లున్నారు? గొంతు పెగల్చుకొని అన్నాడు

ఎవరూ లేరు నేనొక్కతినే

ఆమె మొఖం కేసి చూశాడు విద్యాధర్ చప్పున లేచి సారీ మీ నిద్ర డిస్టర్బ్ చేసినట్లున్నాను అని నొచ్చుకొంటూ అన్నాడు

ఫర్వాలేదు కూచోండి వస్తాను అంటూ ఆమె లోనికి వెళ్ళింది

విద్యాధర్ తన్ను తాను తిట్టుకొన్నాడు

తనతో పాటు రాత్రంతా కూడా ఆమె మేలుకొనే వుంది

కాఫీ తెచ్చి ఇచ్చింది విశారద

మొఖం కడుక్కొన్నట్లుంది– ఫ్రెష్‌గా వుంది

ఇబ్బందిగానే తీసుకొన్నాడు కాఫీ

పాప ఎలా వుంది?

బానే వుంది మిమ్మల్నొకసారి చూడాలని

వుంచట రమ్మంది

సాయంత్రం వస్తాను చిరునవ్వుతో అందామె

చాలా కృతజ్ఞతలండి మీరు మా పాప గురించి పడిన శ్రమకి మీ ఋణం తీర్చుకోలేను

నో మెన్షన్ క్లుప్తంగా అందామె

ఆమెను చూస్తుంటే విద్యాధర్‌కి ఏదో ఇబ్బంది కరమైన ఫీలింగ్ కలుగుతోంది ఇబ్బందిగా ఫీలవుతున్నాడు

వస్తానండి లేచాడు

చిరునవ్వుతో తల వూపింది ఆమె

లేచి తలుపు గుమ్మం దాటబోతూ ఆగాడు వెనక్కి తిరిగాడు

ఆమె అతనికేసే చూస్తోంది

ఇంక అతను తన మనసుని నొక్కి పట్టలేకపోయాడు సాహిత్యకి తల్లి లేదు నా గురించి ఎదురు చూస్తూ ఒంటరిగా వుంటుందని షాప్ మూసేసి వెళ్ళబోతూండగా మీరు వచ్చారు మళ్ళీ షాప్ తెరవాలంటే అతను ఆగాడు

క్షమించండి స్పష్టంగా అన్నాడు

నేను అర్థం చేసుకొన్నాను నెమ్మదిగా అంది విశారద

★ ★ ★ ★

సాయంత్రం అయిదయింది స్కూల్ విడిచిపెట్టారు విశారద సాహిత్య ఇంటి వేపు నడవ సాగింది

సాహిత్య క్లాసులో అందరికన్నా బాగా చదువుతుంది అని సాహిత్యపై తనకి అభిమానం ఏర్పడలేదు మిగతా పిల్లలందరూ టీచర్ అనే గౌరవం ఇస్తారు కానీ సాహిత్య ఎందుకో చాలా అభిమానంగా మాట్లాడుతుంది ఒక్క రోజు స్కూల్‌కి తను వెళ్ళకపోతే మర్నాడు అడుగుతుంది

ఇంటి తలుపు తట్టింది విశారద

తలుపు తెరుచుకొంది విశారదని చూసి విద్యాధర్ మొహం విప్పారింది

రండి!

సాహిత్య ఏది?

బెడ్‌రూమ్‌లో వుంది రండి

టీచర్‌ని చూడగానే సాహిత్య మొహం విప్పారింది

మీరు వస్తారో రారో అనుకొన్నాను టీచర్

రాకుండా వుండగలనా? ఇపుడు ఒంట్లో ఎలా వుంది?

బానే వుంది టీచర్!

గుడ్!

విద్యాధర్ కాఫీ తెచ్చి ఇచ్చాడు

మీరు రాత్రంతా నా దగ్గరే నిద్రలేకుండా వున్నారట కదా టీచర్? అడిగింది సాహిత్య

ఎవరు చెప్పారమ్మా!

డాడీ అని చెప్పి మళ్ళీ అంది

మిమ్మల్ని చాలా శ్రమ పెట్టాను కదండీ టీచర్?

ఏమి శ్రమ పెట్టలేదు ఇలాంటి వేమీ ఆలోచించకు! తలమీద చెయి వేసి నిమురుతూ చెప్పింది విశారద

కాస్సేపుండి లేచింది

వస్తాను సాహిత్యా!

అలాగే టీచర్!

వీధి గుమ్మంవరకూ వచ్చాడు విద్యాధర్

వస్తానండి!

ఒక్క క్షణం ఆగండి

ఆగింది నెమ్మదిగా అన్నాడతను

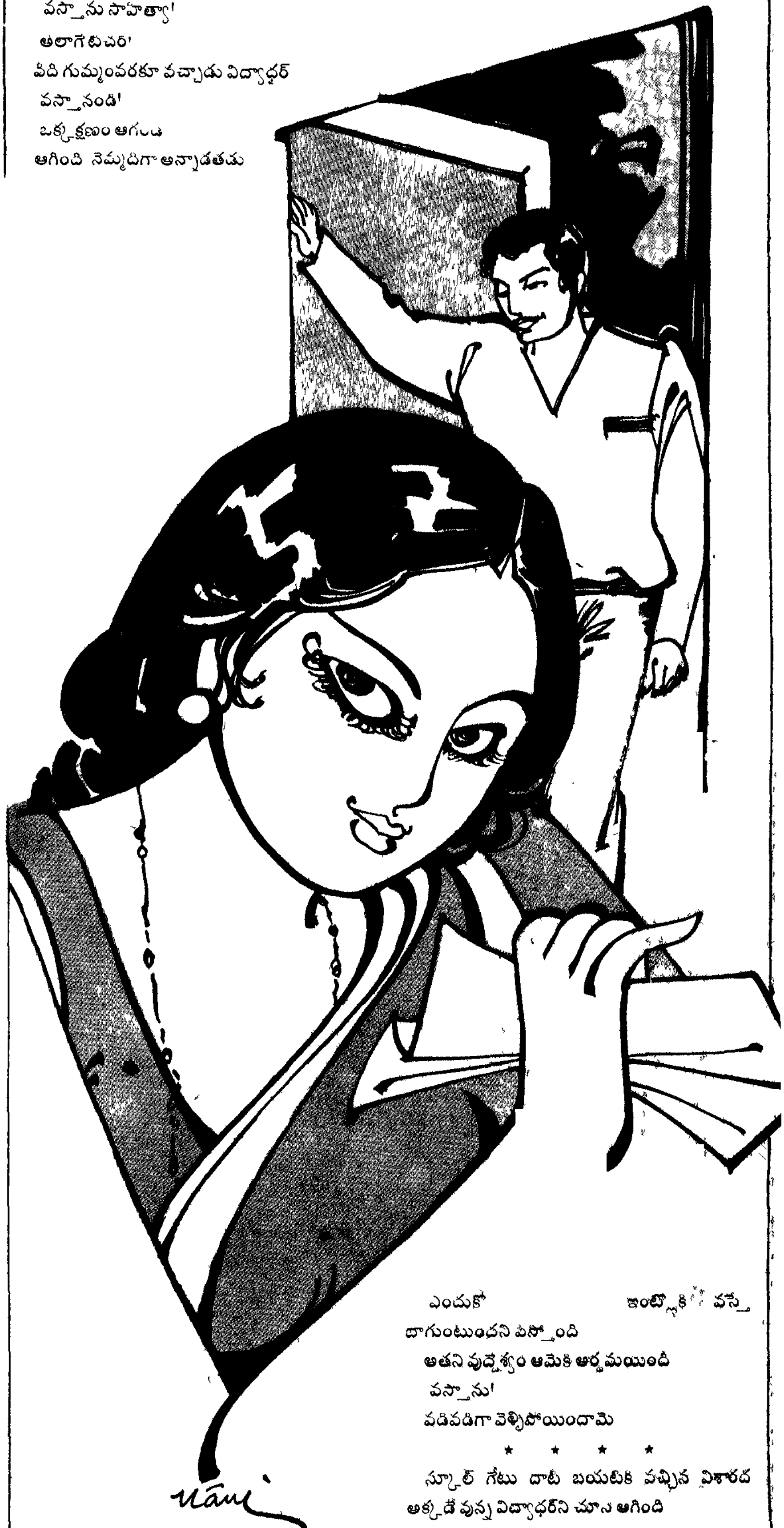

ఎందుకో ఇంట్లోకి వస్తే బాగుంటుందని పిస్తోంది

అతని వుద్దేశ్యం ఆమెకి అర్థమయింది

వస్తాను!

వడివడిగా వెళ్ళిపోయిందామె

★ ★ ★ ★

స్కూల్ గేటు దాటి బయటికి వచ్చిన విశారద అక్కడే వున్న విద్యాధర్‌ని చూసి ఆగింది

ఆమె దగ్గిరికి వచ్చాడు

ఐహికం-ఆముష్మికం

ధర్మపథం

సంసారం నిర్వహిస్తున్నవారందరికీ ఐహికా ముష్మికాలు రెండూ కావలసినవే' జన్మించిన మానవుడు కేవలం ఆద్యాత్మిక చింతలోనే పడి వుంటే యోగిగా మారవలసిందే' అది అందరికీ సాధ్యం కాదు ఏ కొద్ది మందో అట్టి వారు ఉంటారు మిగిలిన వారందరూ బాల్య కౌమారాలు గడిచాక గృహస్థులై దనం సంపాదించి, గృహస్థ దర్మాలను నిర్వహిస్తూ లౌకిక సుఖాలు అనుబవిస్తారు గృహస్థాశ్రమంలో ఉన్నప్పుడు కూడా ధైవచింతన, గృహ దేవతా పూజ, అతిది సత్కారం మున్నగునవి కూడా ఆచరణీయాలే కాని విడువ దగినవి కావు। వయస్సు మళ్లిన పిదప, సంసార బాధ్యతలను క్రమంగా తొలగించుకొని ఆముష్మికాన్ని గురించి ప్రయత్నించవలసి ఉన్నది ఆగర్భ శ్రీమంతులు మొదలుకొని అందరూ ఇలా చేయవలసిందే' పూర్వం రాజాదిరాజులు కూడా ఈ పద్ధతినే అవలంబియే ఉన్నట్లు మన గాథల వల్ల తెలుస్తున్నది జన్మించిన వారికి ఎప్పుడో ఒకప్పుడు అంతం కూడా తప్పదు ఈ జన్మలోని పాప పుణ్యాల పలాలను అనుబవించడానికి జన్మాంతరం తప్పదని అనేక మంది తత్వ వేత్తల'సిద్ధాంతం జన్మ పరంపరలు కలుగకుండా ముక్తి కోసం ప్రయత్నించటం అవసరం దానికి ఆత్మ చింతన, పరమార్థ తత్వ గవేషణ ప్రదానాలు

పాశ్చాత్య విద్యలో ఆరితేరి ఉన్నత పదవులను నిర్వహిస్తూ తీరిక లేని ఇంజనీర్లు డాక్టర్లు మున్నగు వారు కూడా, ఉన్న స్వల్పావకాశంలోనూ పారమార్థిక చింతన చేస్తూ ఉద్యోగ విరమణ చేసిన పిదప తమ జీవిత శేషాన్ని ఆముష్మిక విషయంతో వినియోగిస్తూ ఉండడం మనం చూస్తున్నాం వారు రచించి ప్రకటించిన గ్రంథాలు అందరికీ ఆదర్శప్రాయాలై ఉంటున్నవి ఈ విషయాలను గ్రహించి ఐహికాల యెడల చూపే ఆసక్తిని ఆ ముష్మిక విషయంలో కూడా చూపడం అత్యంతావశ్యకం

-బులుసు వేంకటరమణయ్య

నిరీక్షణ

అప్పటిదాకాఆమె ఆలోచిస్తూనే వుంది

తరువాత ఒక నిర్ణయానికి వచ్చింది లేచి లైటు వేసి టేబిల్ ముందు కూర్చొంది లెటరు రాయడం మొదలుపెట్టింది

విద్యాదర్‌గార్కి

నమస్కారములు

నాకు పెళ్ళయ్యింది మూడ్నెల్లు కాపరం కూడా చేశాను ఆ తరువాత యాక్సిడెంట్‌లో ఆయన మరణించారు నా గురించి ఇంతకంటే మికు చెప్పాల్సింది ఏమి లేదు

మికు నిశ్చయంగా సాహిత్యపై నేను చూపించిన ప్రేమ ఈ బావాన్ని కలిగించింది సాహిత్య స్థితిలో ఏ అమ్మాయి వున్నా నా స్థితిలో ఏ టిచరున్నా ఇంచుమించు ఇలానే జరిగి వుండేది అంతకుమించి ఏదో చెప్పలేని బావన అన్నారు అలాంటి బావనలు తాత్కాలికం సాహిత్యకి తల్లి స్థానాన్ని ఇవ్వడానికి ఇంట్లోనే ప్రవేశించ నక్కఱలేదు ఒక టిచరుగా అది నా బాధ్యత సాహిత్యకి పూర్తిగా నయమైంది గాయం మానిపోయింది మన పరిచయం కూడా ఇంతటితో ఆగిపోతేనే మంచిదని నా అబిప్రాయం

లెటరు రాయడం పూర్తి చేసి పోస్ట్ చేసింది

★ ★ ★ ★

తలుపు తట్టిన శబ్దం

విశారద వెళ్ళి తలుపు తీసింది

లోపలికి రావొచ్చా' విద్యాదర్ లోనికి వస్తూ అన్నాడు

రండి ఆహ్వానించింది విశారద

మా సాహాత్యకి మార్కులు ఎలా వచ్చాయి?

పర్సంటేజ్ బాగుంది

ఇదుగోండి అంటూ కవరు తీసి అందించాడు

కవరు తెరిచి అందులో ఉత్తరం బయటికి తీసింది తను వ్రాసినదే అది

నేనన్న మాటలు కేవలం తాత్కాలిక మైనవి కాదని నా బావన శాశ్వత మైనదని మిరు అనుకోవడానికి గడిచిన ఈ సంవత్సరం చాలను కొంటున్నాను ఎన్ని సంవత్సరాలైనా నిరీక్షించగలను

అతని మాటల్లో డ్రమెటిక్ ఏమి లేదు

మిరు ఇంక నిరీక్షించనవసరం లేదు అంది విశారద నెమ్మదిగా ☐

నిన్న ఎమైనా నేను మితో తప్పుగా మాట్లాడితే క్షమించండి

ఆమె మాట్లాడలేదు

కేవలం మా సాహాత్యపై మిరు చూపించిన అత్రుతే నాలో అబిమానాన్ని కలిగించలేదు అంతకు మించి మరేదో చెప్పలేని బావం సాహిత్యకి తల్లి స్థానంలో ఉండగల వ్యక్తి కూడా మిరే'

మాట్లాడలేదు ఆమె

మాతో జీవితం పంచుకోవడానికి మి కభ్యంతరం లేకపోతే మా అంత అదృష్టవంతులు ఉండరు

ఆమె సమాదానం చెప్పక పోవడం చూసి అతను మి మనసు నొప్పిస్తే క్షమించండి వస్తాను కనీసం ఈ పరిచయాన్నైనా మిగలనివ్వండి

వెళ్ళిపోయాడతడు

తేలిగ్గా నిట్టూర్చి ఇంటికి నడవడం ప్రారంబించింది

విద్యాదర్ మాటలు ఆమె మనసులో ప్రతిధ్వనిస్తున్నాయి

తలుపు తాళం తీసి లోనికి ప్రవేశించింది మంచంపై వాలిపోయింది ఎమి చెయ్యాలనిపించడం లేదామెకి

చీకటి పడింది